

CONFISCAREA REGELUI ARTHUR: DE LA SURSELE PRIMARE LA CURENTUL FEMINIST DIN CINEMATOGRAFIE*

*My father told me great tales of you. [...] Fairy tales. The kind you hear about people so brave, so selfless, that they can't be real. (Guinevere, King Arthur, r. Antoine Fuqua, 2004)*¹

Regele Arthur este unul dintre cele mai cunoscute personaje întâlnite în istoria și literatura britanică și este, deopotrivă, fascinant și controversat. Nici nu contează dacă Arthur chiar a existat sau nu, el este o sursă de inspirație pentru mulți scriitori de-a lungul secolelor și a pătruns, în ultimii ani, și în cinematografie. Regele și cavalerii săi apar într-un număr impresionant de producții cinematografice, prea multe pentru a fi analizate într-un singur studiu așa că am ales filmele, în primul rând, în funcție de schimbările pe care le suferă imaginea lui Arthur. Voi analiza imaginea lui Arthur în trei filme care nu ne spun nimic despre Britania lui Arthur sau despre Evul Mediu, dar ne pot spune multe despre mentalitatea omului modern: *King Arthur* (2004, r. Antoine Fuqua), *Shrek the Third* (2007, r. Chris Miller) și *Avalon High* (2010, r. Stuart Gillard). De asemenea, am avut în vedere discursurile personajului în fiecare film, dar și apariția elementelor de natură feministă.

Regele Arthur apare în doar două lucrări care pot fi considerate surse primare: *Historia Brittonum*² și *Annales Cambriae*³. Nu putem ignora criteriul cantitativ atunci când dorim să cercetăm societatea medievală și faptul că istoricii din Evul Mediu sunt deseori acuzați de naivitate, de lipsa spiritului critic, că s-au ascuns mereu în spatele operei pe care o scriu, nu de puține

* Acest studiu a fost prezentat în diferite momente ale redactării sale în cadrul Cercului de Istorie Medievală (Facultatea de Istorie, Universitatea din București) și a fost subiectul unui articol redactat în cadrul atelierului *Cum Scriem Cultura?*, susținut de Ana Mănescu (<http://societatesicultura.ro/2014/08/regele-arthur-si-marele-ecran/>, accesat în 28.10.2015).

¹ *Tata mi-a vorbit elogios despre tine. [...] Basme. Ceea ce auzi despre oameni atât de viteji, dezinteresați, încât nu pot fi reali.* (trad.)

² Pentru acest studiu am consultat textul în latină editat de Theodor Mommsen, *Nennius: The Historia Brittonum*, *Chronica Minora*, III, p. 111-222, *Monumenta Germaniae Historica*, Auctores Antiquissimi XIII, Berlin (<http://www.thelatinlibrary.com/histbrit.html>, accesat în 28.10.2015).

³ Pentru studiu am apelat la ediția bilingvă (latină-engleză) publicată în 1912 de Ingan Jones (<http://www.vortigernstudies.org.uk/artsou/annales.htm>, accesat în 28.10.2015).

ori, conștienți de neadevărurile pe care le susțin⁴. Așadar, sursele primare legate de regele Arthur nasc destul de multe întrebări. Prima este *Historia Brittonum*, scrisă în prima jumătate a secolului al IX-lea și atribuită unui istoric galez, Nennius: *In illo tempore Saxones invalescebant in multitudine et crescebant in Britannia. [...] tunc Arthur pugnabat contra illos in illis diebus cum regibus Brittonum, sed ipse erat dux bellorum.*⁵ Apoi Arthur este menționat în *Annales Cambriae*, scrise în limba latină la sfârșitul secolului al X-lea, ce consemnează evenimentele din anii 447-954: *LXXII: Bellum Badonis, in quo Arthur portavit crucem Domini nostri Jesu Christi tribus diebus et tribus noctibus in humeros suos et Britones victores fuerunt.* și *XCIII: Gueith Camlann, in qua Arthur et Medraut corruere; et mortalitas in Britannia et in Hibernia fuit.*⁶

Există tentația de a căuta modelul istoric care stat la baza personajului literar. În 545, Gildas scrie despre victoria bretonilor de la Mont-Badon, în *De Exicido Britannia*, fără să-l menționeze pe Arthur lucru care ridică un semn de întrebare în privința existenței regelui.⁷ Nici Beda nu spune nimic despre regele creștin Arthur în *Historia ecclesiastica gentis Anglorum* chiar dacă există ipoteză că Arthur și Ambrosius Aurelianus⁸ ar fi una și aceeași persoană. Iar istoricii care se grăbesc să afirme că regele apare în *Viața Sfântului Columban*, trebuie să aibă în vedere faptul că cel mai vechi manuscris păstrat este cel ce datează din secolul al IX-lea, deci, din aceeași

⁴ Pentru mai multe informații despre cum se scria istoria în Evul Mediu puteți consulta Bernard Guenée, *Istoria*, în Jacques Le Goff, Jean-Claude Schmitt, ed., *Dicționar tematic al Evului Mediu occidental*, Iași, Polirom, 2002, p. 357-365.

⁵ Acest fragment a fost tradus și în limba română, Marian Coman, ed., *Dominium și Ecclesia în Occidentul medieval. Crestomație de istorie medie universală*, Editura Universității din București, 2006, p. 86: „În acea vreme, saxonii deveniseră mai puternici în Britania datorită numărului lor mare. [...] În acele zile, Arthur, care era căpetenia oștilor, a luptat împotriva lor, împreună cu regii Britaniei.”

⁶ Acest fragment a fost tradus și în limba română în *Dominium și Ecclesia*, p. 87: „72 (c. 516) Lupta de la Badon în care Arthur a purtat crucea Domnului nostru Isus Hristos pe umeri timp de 3 zile și 3 nopți și britonii au fost victorioși. 93 (c. 537) Lupta de la Camlann în care Arthur și Medraut au murit. Și au murit mulți în Britania și Irlanda.”

⁷ Pilippe Walter, *Arthur: ursul și regele*, București, Artemis, 2006, p. 14.

⁸ Problema istoricității și a istoriografiei privitoare la Arthur a fost excelent analizată de către Thomas Green, *The Historicity and Historicisation of Arthur*, <http://www.arthuriana.co.uk/historicity/arthur.htm>, accesat în 28.10.2015.

perioadă cu lucrarea lui Nennius și nu știm dacă manuscris păstrat corespunde cu originalul.⁹

Înainte de orice, Arthur e mai degrabă un produs al tradiției orale anterioare operelor literare păstrate, iar această ipoteză este susținută și de spusele lui William of Malmesbury în lucrarea sa din 1121, *Gesta Regum Anglorum*: „Acest Arthur, spune el, este cel căruia bretonii îi dedică și astăzi povești absurde”¹⁰. Medievalistul are la dispoziție mai multe tipuri de surse despre regele Arthur, cele mai multe fiind opere literare, ceea ce pentru mulți poate fi o dezamăgire. A existat un rege Arthur? Philippe Walter subliniază foarte bine faptul că, în primul rând, întrebarea nu este corect formulată. Dacă am găsi menționat numele Arthur în surse anterioare operelor literare nu avem nici o certitudine că acel Arthur este același cu cel despre care s-au scris atât de multe povești. Din punctul meu de vedere, Arthur este mai curând un produs al imaginației omului medieval decât un personaj istoric, dar acest lucru nu diminuează impactul său asupra societății medievale, din contră, personajul literar Arthur ne poate ajuta să înțelegem mai bine lumea medievală, mai ales că legendele arthuriene capătă o altă formă, însușindu-și caracteristicile specifice fiecărei civilizații prin care circulă.

De asemenea, Arthur a devenit și un instrument pe care anumiți autori au încercat să-l folosească în favoarea sa sau pentru autoritatea în slujba căreia se afla, fără a avea ca scop primordial prezentarea „adevărului istoric”. Un exemplu grăitor în acest sens îl regăsim în *De Instructione Principis*¹¹, o lucrare scrisă de Gerald de Wales, un cleric din secolul al XII-lea, în același timp, capelan al lui Henric al II-lea, în jurul anului 1223. În fragmentul *Descoperirea mormântului lui Arthur*, care datează din 1191, autorul menționează legendele care circulau în epocă legate de Arthur și o presupusă descoperire a mormântului. Mai mult de atât, încearcă să demonstreze faptul că Arthur a murit într-adevăr, pentru a se demonta o legendă ce nu era în favoarea actualului rege al Angliei, Henric al II-lea:

„Nu trebuie dată uitării amintirea faimosului Arthur, rege al britonilor, preaslăvită în povestirile glorioasei mânăstiri din Glastonbury, al cărui distins

⁹ Walter, *Arthur*, p. 14.

¹⁰ *Ibidem*, p. 17.

¹¹ *Dominium și Ecclesia*, p. 87.

și darnic ctitor a fost [...] Cu toate acestea, trupul lui Arthur, despre care povestile pretind că era asemenea unui lucru fantastic care nu a fost supus morții ci ar fi fost purtat spre locuri îndepărtate, a fost descoperit în zilele noastre [...] Cu siguranță regele Henric al II-lea al Angliei este cel care a dezvăluit călugărilor câteva semne din cărțile sale asupra locului în care trupul ar trebui să fie găsit [...] Cu toate acestea, pe craniu apăreau zece sau mai multe răni cicatrizate, și doar una, care lăsase o gaură mai mare decât celelalte părea să-i fi fost fatală.”

Această descoperire care pare mai degrabă o punere în scenă bine gândită are o miză dublă. Pe de o parte, destrămarea iluziei că Arthur s-ar mai putea reîntoarce, lucru care era în favoarea regelui de atunci. Pe de altă parte nici mențiunea mănăstirii din Glastonbury nu a fost o întâmplare. Mănăstirea, de altfel foarte veche, suferise daune însemnate în urma incediului din 1184 și descoperirea mormântului lui Arthur ar fi transformat mănăstirea într-un loc de pelerinaj ce ar aduce cu sine câștiguri financiare pentru a restaura mănăstirea, dar și prestigiul de „loc miraculos”¹².

În literatură, Arthur este destul de des întâlnit, primul care a scris despre el fiind Geoffrey din Monmouth, care îl prezintă, în *Historia Regum Britanniae*¹³, scrisă în 1138 și a fost acceptată ca o istorie reală a regilor britanici până în secolul al XVI-lea, susținând că Arthur ar fi fost menționat într-o istorie galeză veche, dar această afirmație nu o putem verifica.

Industria cinematografică a găsit în Evul Mediu un izvor inepuizabil de imagini ce vor fi valorificate cu fiecare ocazie. Din punctul meu de vedere, de cele mai multe ori, un regizor confiscă imaginea regelui Arthur pentru a servi anumitor interese nefiind atât de diferit față de Gerald de Wales și voi încerca să demonstrez acest lucru analizând cele trei filme, având în vedere și efectul pe care curentul feminist îl are și asupra cinematografiei.

Dacă filmele din trecut nu au avut un succes răsunător, cel puțin având în vedere câștigurile de box office, lucrurile se vor schimba odată cu intrarea în secolul XXI. În 2004, este lansat în S.U.A. filmul *King Arthur*, în regia

¹² Pentru mai multe informații, Charles T. Wood, *At the Tomb of King Arthur*, în *Essays in Medieval Studies*, 8, 1991, p. 1-14 (<http://www.illinoismedieval.org/ems/VOL8/wood.html>, accesat în 28.10.2015).

¹³ Pentru acest studiu am consultat: Geoffrey of Monmouth, *History of the Kings of Britain*, trad. Aaron Thompson, rev. J. A. Giles, Cambridge, Ontario, 1999 (http://www.yorku.ca/inpar/geoffrey_thompson.pdf, accesat în 28.10.2015).

lui Antoine Fuqua, cu un buget de 120 milioane \$ și o distribuție din care fac parte Clive Owen (Arthur), Ioan Gruffudd (Lancelot) și Keira Knightley (Guinevere). Filmul, care se dorește a fi unul istoric, îl prezintă pe Arthur ca pe un ofițer roman, nu ca pe un cavaler medieval și se bazează pe teoria formulată de C. Scott Littleton și Ann C. Thomas în anul 1978: „Sarmatian hypothesis”¹⁴. De altfel, putem observa o discrepanță foarte mare dintre film și sursele medievale, renunțându-se la foarte multe elemente care apar în centrul acțiunii în alte pelicule cum ar fi Sfântul Graal sau povestea de dragoste dintre Lancelot și Guinevere. Interesantă este apariția unui discurs feminist, nemaîntâlnit până atunci sub această formă, ce va prinde contur și în celelalte filme ce le voi analiza. Personajul central, Guinevere, este portretizată ca o luptătoare de origine celtică ce i se alătură lui Arthur pe câmpul de luptă, eliminând din discuție conceptul de „damsel in distress”, deci echipa din spatele filmului ar fi putut avea în vedere și faptul că acest tip de discurs are un anumit impact asupra publicului larg, chiar dacă nu are nici o legătură cu ceea ce știm noi ca istorici legat de Evul Mediu.

Trebuie menționat și faptul că toată campania de promovare a filmului este construită pe niște afirmații nefondate precum ideea, ce apare în trailer, că filmul prezintă „The true story behind the legend” (Adevărul din spatele legendei) prin prisma recentelor descoperi arheologice care ar dovedi existența personajului istoric Arthur. Discursul lui Arthur de la finalul filmului este unul motivațional care vorbește despre libertatea pe care o poți găsi doar în interiorul tău, dreptul de a alege calea pe care vrei să o urmezi, mai pe scurt conceptul despre liberul arbitru, în condițiile în care, în Evul Mediu, „libertățile” erau, de fapt, privilegii:

*Knights, the gift of freedom is yours by right. But the home we seek resides not in some distant land, it's in us and in our actions on this day. If this be our destiny, then so be it. But let history remember that as free men we chose to make it so!*¹⁵

Toate aceste schimbări sunt în strânsă legătură și cu faptul că echipa din spatele filmului a avut-o pe Linda A. Malcor în calitate de consultant de

¹⁴ <http://users.clas.ufl.edu/jshoaf/arthormalcor.html>, accesat în 28.10.2015.

¹⁵ *Cavaleri, darul libertății este al vostru de la sine. Dar casa pe care o căutăm nu se află pe meleaguri îndepărtate, este în noi și în fapta acestei zile. Dacă acesta e să ne fie destinul, atunci așa să fie. Dar istoria să nu uite că am ales calea aceasta în calitate de oameni liberi.* (trad.)

cercetare, care a reinterpretat mare parte dintre legendele arthuriene și care susține atât teoria că Arthur a fost un ofițer roman numit Lucius Artorius Castus cât și teoria lui C. Scott Littleton și Ann C. Thomas¹⁶. Chiar dacă a creat multe controverse în rândul istoricilor, mulți au înțeles un lucru: Regele Arthur este un personaj care (încă) vinde, ori pe regizori asta îi interesează. Ei nu urmăresc nici o clipă ilustrarea Britaniei din vremea lui pentru a fi mai aproape de „adevărul istoric”, așa cum precedează un istoric.

În 2007, Chris Miller a decis să îl introducă ca personaj principal în a treia parte din seria Shrek, dar figura sa suferă modificări însemnate. Arthur, sau mai bine zis Artie (Justin Timberlake), este doar un puști de liceu, nu tocmai cel mai popular copil din școală, care află într-o zi că este viitorul rege din *Far Far Away*. Chiar dacă la început nu pare a avea caracterul unui viitor rege, reușește să evolueze destul de mult, ajungând un exemplu demn de urmat și fiind în cele din urmă respectat de supușii săi datorită discursului susținut la finalul filmului care diferă foarte mult de cel pe care l-a ținut în fața colegilor când a aflat că este viitorul rege. În primul discurs, Artie este copleșit de ideea de a fi rege și crede că odată ce coroana i se va pune pe cap, i se va cuveni orice. În discursul de la final însă, Artie este mult mai matur și înțelege că a fi rege înseamnă și foarte multe obligații față de cei din *Far Far Away*.

Primul discurs,¹⁷ în fața colegilor:

Artie: *My good people there's a lesson here for all of us. Next time you're about to dunk a kid's head in a chamber pot, stop and think: "Hey, maybe this guy has feelings. Maybe I should cut him some slack. Cause maybe, just maybe, this guy's gonna turn out to be, I don't know, a king? Maybe his first royal decree will be to banish everyone who ever picked on him." I'm looking at you, jousting team! And Guin? Oh, Guin. I've always loved you. Good friends, it breaks my heart, but enjoy your stay here in prison while I rule the free world!*

Shrek: *Ok, let's not over do it.*

Artie: *I'm building my city people, on rock 'n ' roll!*

¹⁶ Vezi nota 12.

¹⁷ Scenariul a fost scris de William Steig, Andrew Adamson, Jeffrey Price, Peter S. Seaman, Chris Miller, Aron Warner și Jeff Snow. Replicile au fost selectate din mai multe secvențe ce le-am considerat relevante, iar traducerea acestora îmi aparține.

Shrek: *You just over did it.*¹⁸

Cel de-al doilea discurs, în fața locuitorilor din *Far Far Away*:

Artie *Who thinks we need to settle things this way? You mean you want to be villains your whole lives?*

Man: *But we are villains! It's the only thing we know.*

Artie: *You never wish you could be something else?*

Tree: *Easy for you to say. You're not some evil enchanted tree.*

Prince: *You morons! Don't listen to him! Attack!*

Tree: *What Steve means is it's hard to come by honest work when the whole world's against you.*

Tree: *Right. Thanks, Ed.*

Artie: *Fair enough. You're right. I'm not a talking tree. But you know, a good friend once told me, just because people treat you like a villain, or an ogre or just some loser doesn't mean you are one. What matters most is what you think of yourself. If there's something you really want, or someone you want to be the only person standing in your way is you.*¹⁹

Chiar dacă în acest film figura regelui Arthur suferă modificări, remarcăm faptul că regizorul păstrează elementele care ne reamintesc că

¹⁸ Artie: *Oameni buni, asta e o lecție pentru noi toți. Când mai vreți să băgați un puști cu capul în oliță, să vă spuneți: "Hei, poate are și el sentimente. Poate ar trebui să-i dau pace. Că, cine știe...Poate tipul se va dovedi a fi, știu și eu, rege? Și poate cu primul decret, îi va exila pe cei care s-au luat de el." Da, la voi mă uit, la echipa cavalerilor! Și Guin? O, Guin. Te-am iubit întotdeauna. Prieteni, mi se frânge inima, dar rămâneți cu bine în închisoare în timp ce eu o să conduc lumea liberă !*

Shrek: *Hai să nu exagerăm.*

Artie: *O să-mi întemeiez un oraș de rock'n'roll !*

Shrek: *Tocmai ai exagerat. (trad.)*

¹⁹ Artie: *Cine crede că lucrurile trebuie rezolvate așa? Vreți să fiți ticăloși pentru tot restul vieții?*

Man: *Dar suntem ticăloși! E tot ce știm.*

Artie: *Nu v-ați dorit să fiți altceva?*

Tree: *Ție ți-e ușor să vorbești. Nu ești un copac blestemat.*

Prince: *Nu-l ascultați ! Atacați !*

Tree: *Ce încearcă Steve să spună este că e greu să găsești o slujbă cinstită când toată lumea e împotriva ta.*

Tree: *Așa e. Mersi, Ed.*

Artie: *Mi se pare corect. Ai dreptate. Nu-s un copac vorbitor. Dar știți, un prieten bun mi-a spus că doar pentru că oamenii te iau de ticălos, sau căpcăun sau ratat, nu înseamnă că asta ești. Ce contează este ce crezi tu despre tine. Dacă e ceva ce-ți dorești sau ceva ce vrei să fii atunci singura persoană care-ți stă în cale ești tu. (trad.)*

originile legendelor arthuriene datează din perioada medievală dar sunt îmbinate cu elemente ce au legătură cu viața studenților americani: grupurile de tocilari ce joacă șah, echipa de majorete cu pampoane, băiatul ce ajunge închis în dulap. Dar, la fel ca și Arthur, acesta încearcă să își depășească condiția. Apare și în acest caz discursul feminist, momentul cel mai important fiind cel când Fiona era închisă și le convinge și pe celelalte prințese să nu mai aștepte salvarea de dincolo de zidurile castelului, ci să acționeze: „Okay, girls, from here on out we take care of business ourselves!”²⁰.

Totuși, publicul larg nu reușește să facă o conexiune între Regele Arthur și Artie. De altfel, chiar și pentru Justin Timberlake, Artie este prototipul adolescentului din zilele noastre, deci încearcă să îl îndepărteze pe Artie și să nu îl prezinte cumva în umbra legendarului rege medieval.²¹ Omul mereu a căutat modele de curaj, etică, moralitate, iar Artie este un model, nu pentru că ar fi un supererou cu puteri neînchipuite, ci pentru că e un puști ce a învățat din greșeli, evoluând pe toate planurile și, în acest fel, copiii, publicul țintă de fapt, pot rezona mai mult, constienți sau nu, cu personajul principal dacă acesta este prezentat ca un copil, nu ca un rege legendar.

În 2010, Stuart Gillard regizează un nouă producție Disney, *Avalon High*, având la bază romanul pentru tineri cu același nume scris de Meg Cabot. Filmul prezintă legenda reînțoarcerii regelui Arthur și a dușmanului său de moarte, Mordred, care va încerca să îl distrugă, se menționează o organizație secretă care datează de secole, numită Ordinul Ursului, care credea că, o dată la o mie de ani, regele Arthur se va reînțoarce. Legenda spune că acest lucru se va întâmpla într-o noapte cu eclipsă de lună și ploaie de stele și că în mâna adevăratului Arthur orice sabie va deveni Excalibur. Producția o are în centru pe Allie Pennington (Britt Robertson), care este fata nouă din liceu, și care ajunge, datorită influenței părinților săi, profesori universitari de literatură medievală, să descopere și să creadă legenda reîncarnării regelui Arthur. Pe parcursul peliculei ai impresia că totul e cât se poate de previzibil. La fel ca Allie, vei crede că reîncarnarea regelui este Will Wagner (Gregg Sulkin), cel puțin până în ultimele minute ale filmului, când

²⁰ *Bine, fetelor, de acum încolo, o să ne descurcăm singure* (trad.)

²¹ Echipa de producție a filmului discută despre proiectul lor în *Meet the Cast of Shrek. The Third* (<https://www.youtube.com/watch?v=vFZRNGjJDgk>, accesat în 03.10.2015).

Mr. Moore (Steve Valentine), dușmanul lui Arthur, va spune exact ce gândești și tu, ca simplu spectator:

*Impossible! I thought maybe you could be the Lady of the Lake. Maybe. But King Arthur? King Arthur can't be a girl!*²²

Reîncarcarea regelui Arthur era Allie, o tânără blondă cu ochii albaștri, cu un discurs prin care încerca să îl motiveze pe presupusul Arthur, fără să știe că Arthur este chiar ea:

Allie: No, Will, listen to me! This isn't just about Lance and Jen. This is about fate. This is about your destiny. You aren't just Will Wagner. You're King Arthur! And today is the day that you rise above all the lies and the backstabbing and the self-doubt and start back on the path to changing the world. You're the one everyone's been waiting for.

*Will: Allie! You're right. Today, I am like King Arthur. I have to be a leader. I have to face adversity and overcome it.*²³

Așadar, chiar și curentul feminist nu s-a mulțumit doar cu emanciparea prințeselor medievale, ci l-a confiscat pe însuși Arthur. Și uite așa, tot ce știam despre regele Arthur se schimbă radical, ajunge să devină chiar și un puști de liceu sau o fată cu păr blond. Astfel, se naște o întrebare: De ce imaginea regelui Arthur suferă atât de multe transformări de-a lungul anilor? Din punctul meu de vedere, aici intervine nevoia regizorilor de a-și construi un renume. Pentru a-și dovedi talentul, trebuie să vină mereu cu ceva nou, inovator, fără să mai țină cont de „adevărul istoric”. De asemenea, să nu uităm argumentul financiar care primează, de cele mai multe ori, și de o lispă a eticii în spațiul hollywoodian. Din acest punct de vedere poate nu sunt atât de diferiți față de Gerald de Wales, doar că acum tehnica ne dă și ea o mână de ajutor. Christian Amalvi remarca faptul că atunci când Hollywood-ul pune mâna pe moștenirea culturală europeană nu ține seamă de veridicitatea istorică.²⁴ Dar se poate oare vorbi de veridicitate istorică în cazul lui Arthur

²² *Imposibil ! Credeam că ești Doamna Lacului, poate. Dar Regele Arthur ? Regele Arthur nu poate fi o fată ! (trad.)*

²³ *Allie: Nu, Will, ascultă-mă ! Nu e vorba numai despre Lance și Jen. E destinul. Destinul tău. Nu ești doar Will Wagner. Ești Regele Arthur. Iar azi vei învinge minciunile, intrigile și îndoiala și vei începe să schimbi lumea. Tu ești salvatorul pe care l-au așteptat mulți.*

Will: Allie ! Ai dreptate. Azi sunt asemenea Regelui Arthur. Trebuie să fiu un conducător. Trebuie să înfrunt și să înving greutățile. (trad.)

²⁴ *Dicționar tematic al Evului Mediu, p. 265.*

având în vedere că existența lui este încă o enigmă? Probabil acesta este un motiv pentru care mulți scriitori, regizori și nu numai, din diferite epoci, îl aleg pe Arthur, care este un izvor inepuizabil de ipoteze, iar fiecare ipoteză nu poate fi contracarată cu argumente istorice solide, ci cu alte ipoteze. Mai curând de a fi un personaj din istoria Angliei, regele medieval este un simbol al culturii europene cu o capacitate cameleonică aparte. Fenomenul arthurian este unul istoric, literar, artistic, ce trăiește și supraviețuiește în măsura în care este capabil să se adapteze epocii și spațiului geografic prin care circulă. Nici nu contează dacă a existat acest Arthur sau nu, până la urmă un istoric lucrează mai mult cu concepte istoriografice, iar acest „adevăr istoric” despre care pretindem că scriem nici nu știm ce este de fapt. Dacă e să ne referim la antropologie culturală, cazul imaginii regelui Arthur este discutat și în contextul folosirii instrumentelor antropologice în analiza surselor primare. Neavând o altă alternativă viabilă, putem recurge la instrumentele științelor sociale, cât timp textul analizat este contextualizat și ne fixăm un set de întrebări la care să răspundem cum ar fi cine este autorul, când a scris și cu ce scop.

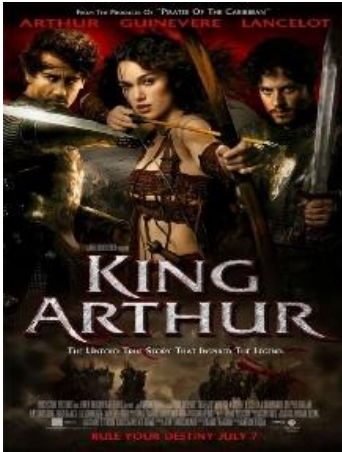
CLAUDIA COLDAȘ
Universitatea din București

THE APPROPRIATION OF KING ARTHUR: FROM PRIMARY SOURCES
TO THE FEMINIST TREND IN FILM
Abstract

King Arthur is a fascinating character who appeared in an impressive number of films. In what primary sources King Arthur appeared first? Why was King Arthur chosen? Why did the image of King Arthur suffer so many changes over time? These are the questions that I will try to answer in this study. I analyzed three recent films about the medieval king: King Arthur (2004, dir. Antoine Fuqua), Shrek the Third (2007, dir. Chris Miller) and Avalon High (2010, r. Stuart Gillard). I argue that most often, a director appropriated King Arthur's image to serve certain interests...

Keywords: Gerald de Wales, Shrek the Third, Avalon High, King Arthur.

ANEXE

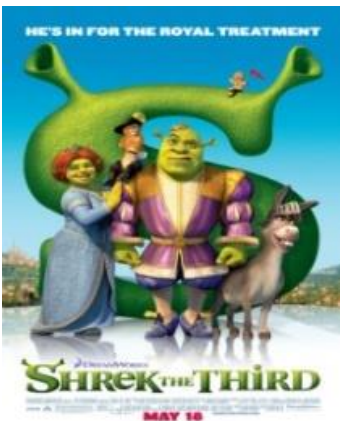
King Arthur (2004)

126 min | Action, Adventure, Drama | 7 July 2004 (USA)

Director: Antoine Fuqua.

Writer: David Franzoni.

Stars: Clive Owen, Stephen Dillane, Keira Knightley.

Shrek the Third (2007)

93 min | Animation, Adventure, Comedy | 18 May 2007 (USA)

Director: Chris Miller, Raman Hui.

Writer: William Steig, Andrew Adamson, Jeffrey Price, Peter S. Seaman, Chris Miller, Aron Warner, Jeff Snow.

Stars: Mike Myers, Cameron Diaz, Eddie Murphy.

Avalon High (2010)

Drama, Family, Fantasy | 12 November 2010 (USA)

Director: Stuart Gillard

Writers: Julie Sherman Wolfe, Amy Talkington, Meg Cabot

Stars: Britt Robertson, Gregg Sulkin, Joey Pollari.

